Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU

SAYI 40

50 TL

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ/MARKSİST-LENİNİST (TKP-ML) YAYIN ORGANI

YAŞASIN TÜRKİYE İŞÇİ SINIFININ ŞANLI 15-16 HAZIRAN DİRENİŞİ

Türkiye işçi sınıfı, bundan tam 12 yıl önce; yani 1970'de sanayi şehirlerimizin en büyük yerleşim alanı İstanbul'da, kazanılan hakların geri alınması yasadan kaldırılmasına karşı bütün kin ve öfkesiyle, hışımla ayağa kalkarak 15-16 Haziran'ı yarattı. Yaratılan 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi, Türkiye İşçi sınıfının günümüze kadar süren en büyük, mücadeleci gün olarak Tarihi yapraklarında yer almıştır.

İşçi sınıfının on yıllar boyunca sürdürdüğü mücadeleler sonucu (1960-61 Anayasasına yeni kazanılmış maddeler koyduruldu) kazanmış olduğu kısmi demokratik hakların, bir anda yok edilmek istenmesi, geri alınmaya çalışılması (ki geri alınmaya çalışılan haklar 274 ve 275. maddeye göre, sendika kurma, toplu sözleşme ve örgütlenme hakkını kapsıyordu.) Faşist diktatörlüğe karşı yiğit işçi sınıfımız İstanbul'da direnişe geçti. Direniş bir anda her yana yayıldı. Ayaklanmaya dönüştü. Faşist diktatörlük yollara tankları, panzerleri, karizerleri barikat olarak kurdu. Ama tüm barikatlar, asker-polis saldırıları geri püskürtüldü. 15-16 Haziran kanlı çatışmalara sahne oldu. İşçi sınıfımızın bu yiğit mücadelesi, komprador patronların ve ağaların yüreğine korku saldı. Beylerin, paşaların zalim düzenin ilk yıkılış sancılarını yaşattı. Bu yıkılış korkusunun verdiği panik ve zalimliktir ki, en vahşi bastırma yöntemine baş vurdular.

Faşist diktatörlüğün yıkılış sancıları yaşamasına karşın, Türkiye proletaryasının öncü müfrezesinin ise doğum sancılarına nedenlerden biri oldu. Yaşanan

Devamı sf. 2.

15-16 Haziranişçi direnişi komünist kadroların düşüncelerinde önemli sıçramalara neden oldu. Komünist kadroların ufkunu açtı, bilinçlerinde daha ileri sıçramalar yarattı. Türkiye devriminin yolunu, özünü kavrattı. Kısaca ML bilimiyle donanmış Komünist Partisinin ana nüvelerini bilinç üstüne çıkararak kurulmasını sağladı. Yaşanan 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi o güne kadar, ülkemizde hakim olan reformizme, revizyonizme, oportünizme ve pasifizme ağır darbeler vurdu. İhtilalci fikirlerin etkinliğini ve yayılmasını arttırdı. 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi konumu itibarıyla, Türkiye devrimci hareketinde yeni bir dönüm noktası oldu.

Ortaya çıkan yeni dönüm noktasının tecrübeleri ve çıkarılan dersler gerekliydi. ML'ler gerekli ders ve tecrübeleri çıkardılar. Elde edilen tecrübe ve dersleri, Partimiz 1971'de kısaca şöyle özetledi.

HAKİM SINIFLARIN YENİ ANAYASA TARTIŞMALARI HALKI ALDATMAYI AMAÇLIYOR

Hakim sınıfların yeni oluşacak anayasa tartışması yaklaşık olarak 10 aydan beri yoğun bir şekilde sürüyor. Hakim sınıflar bu yoldaki ilk adımını 29 Ekim 1981'de Danışma meclisi ile attılar. Faşist burjuva basınının "Demokrasi yolunda atılan ilk adım", "Milletimiz için hayırlı olsun" sözleriyle ortalığı kasıp kavuran danışma meclisinin kuruluşu neyi hedefliyordu?

*Birinci olarak: Cuntanın ömrünü uzatmayı, cuntanın gerçek yüzünü halktan gizlemeyi amaçlıyordu. Çünkü cuntanın uzun zaman işbaşında kalması, gerektiriyordu. Diğer taraftan hakim sınıflar uzun zamandan beri faşist ordunun

Devamı sf. 4.

"İşçi hareketi birinci olarak, devrimin şiddete dayanacağını, bunun zorunlu ve kaçınılmaz olduğunu gösterdi. Aybar-Aren oportünizmine ve bütün pasifist parlementerist görüşlere ağır darbeler indirdi."

İkinci olarak: "İşçi hareketi, burjuva devlet teorilerine ağır bir darbe indirdi. Halkın Kurtuluşunu hakim sınıfların ordusundan beklemenin ne derece ahmakça bir hayal olduğunu gözler önüne serdi. Çünkü işçi direnişi tanklarla, süngülerle sıkıyönetimle bastırılmıştı. Süngülerin gölgesine sığınan patronlar, sıkı yönetim makamlarıyla birlikte yüzlerce işçiyi işten atmışlardı. Yüzlerce devrimci işçi ve aydın sıkıyönetim mahkemelerinde yargılandı. Bütün bunlar Mihri Belli'nin D.Avcıoğlu'nun ve Hikmet Kıvılcımlı'nın cuntacı hayallerinin ve anti-Marksist-Leninist devlet ve ordu tahlillerinin saçmalığını ortaya çıkardı."

Üçüncüsü: "15-16 Haziran Büyük işçi Direnişi, gerçek kahramanın kitleler olduğunu bir kere daha gösterdi. Ve bir avuç seçkin aydın grubuna dayanarak devrim yapmayı hayal eden bireyci küçük burjuva akımlarına ağır darbe indirdi."

Dördüncüsü: "15-16 Haziran Direnişinin bastırılması, devrimin ilk başlarda şehirlerde başarıya ulaşamayacağını, şehirlerde zaman zaman ortaya çıkacak işçi ayaklanmalarının kırlık bölgelere çekilmediği taktirde bastırılmaya mahkum olduğunu gösterdi. PDA kliğinin belirsiz bir gelecekte, şehirlerde genel ayaklanma ile iktidarı ele geçirme hayallerine ağır darbe indirdi.

Beşincisi: "15-16 Haziran'dan sonra gelen üç ay süren sıkıyönetim, en zor şartlarda dahi mücadeleye devam etmenin ancak gerçekten devrimci örgütlenmeyle kanundışı bir temel atarak ve çalışmaları bu temel üzerine inşa ederek mümkün olacağını gösterdi. Legaliteye bel bağlamanın, revizyonist örgütlenmenin, şiddetlenen sınıf mücadelesi şartlarında halkımıza zarar vermekten başka bir işe yaramayacağını gösterdi.

Altıncısı: *"15-16 Haziran Direnişi, ülkemizde devrimin objektif şartlarının ne kadar olgunlaştığının somut bir delili oldu."* (İ.KAYPAKKAYA. Seçme Yazılar. Syf. 273-74-75)

İ.KAYPAKKAYA Yoldaştan yaptığımız tecrübe özeti ve esas olarak BPKD'nin etkesi sonucudur ki, TKP/ML inşa edilmiş, revizyonizme karşı mücadele yükseltilmiş, ML'ler revizyonistlerle aralarına kalın çizgiler çekerek örgütsel ayrılığı ilan etmişlerdir. Çizilen örgütsel ayrılık Partimizin ilk dünyaya gözlerini açan çocukluk dönemi olarak önem gösterdi.

Yapılan bu ML tahliller bizim gibi ülkelerde, emperyalizmin boyunduruğundan kurtulmanın, feodalizmin tasviye edilmesi, komprador kapitalizmin yıkılmasının ancak zorlu uzun ve çetin mücadeleler sonucu gerçekleşeceğini isbatlamıştır. Sürdürülecek mücadelenin kırlardan şehirlere doğru uzun süreli Halk Savaşı ile kırların temel alınarak, ilk darbenin emperyalistlerin ve uşağı komprador patron ağa devletinin en yumuşak karnı olan kırlardan vurulması gerçeğini isbatlamıştır. Bizim gibi ülkelerde "toplu ayaklanma" teorilerinin ham hayalci olduğunu sergilemiş, geçersizliğini ispatlamıştır. Bir avuç pasifist miskin aydın bürokratın ve onun zıttını teşkil eden bireyci maceraperestlerin, kitlelerden kopuk, kendini sahte kahraman ilan ederek devrim yapamayacağını berrak olarak açıklığa kavuşturmuştur. Gerçek kahramanların kitleler olduğunu bir kez daha göstermiştir. Devrimin ancak kitlelerin eseri olduğu bir kez daha isbatlanmıştır. Burjuva devlet teorileri ve ordudan medet ummanın zırvalığı ortaya çıkmıştır. ML devlet, devrim teorisinin kavranmasını ve yayılmasını başarmıştır.

Ama günümüzde hala bu paslı çürük silahlara sarılarak, ML'lere hayasızca saldırıya geçenler var. Hemde bunların sayıları oldukça kabarıktır. Bunlardan bazıları masa başında "Sosyalist" olup, her gün her saat devrim yapıp yıkmaktalar. Kitlelerden kopuk ideolojik siyasi araştırma inceleme grupları oluşturarak "önce Marksizm-Leninizmi kavrayalım, Bolşevikleşelim, Bolşevik partiyi siyasi ideolojik birliğe kavuşturalım, sonra kitleleri örgütler , devrimci mücadeleye katılırız. Yani "aşamalı parti kurma önce içe dönük çalışma, sonra pratik mücadeleye katılma" teoriyi esas ve belirleyici gören yazın Marksistliği. Halbuki gerçeğin ortaya çıkması ve ispatlanması, toplumsal pratikle kanıtlanır. Toplumsal pratiği küçümseyen ve teoriye öncelik tanıyan ve esasta teoriyle pratiği birbirinden koparan, ikisinin iç içeliğini ve kopmazlığını göremiyen (Bu eleştiriler üzerine onlar hışımla ayağa kalkarak, iftira diye avazları çıktığı kadar bağıracak ve eleştirinin saçma olduğunu söyleyecekler. Ama hiçte öyle değil. Bırakalım onlar avazları çıktığı kadar bağırsınlar) Mach'ın ideolist düşüncesinin ta kendisidir. Günümüzde tüm ML maskeli oportünistler, revizyonistler toplumsal pratik önce gelir" demektedirler ama bunların hepside ya teorinin önemini kavramamakta veya toplumsal pratiği küçümsemekteler.

Lenin Yoldaş teoriyle pratiği koparan, ikisinin içiçeliğini kavramayan bilğinin ancak toplumsal pratikle doğruluğunu göremeyen bay aydın filozoflara şöyle der:

"Herkes için yanılsama ve gerçekliği birbirinden ayırd eden pratik ölçütünü Mach bilim alanından, bilgi teorisi alanından çıkarıp atınca, geriye çarpıtılmış profösörce idealizm kalır. Marks ve Engels, pratiğe baş vurmadan yapılan temel bilgi bilimsel sorunların çözme girişimlerini "iskolastik" ve "felsefi kurnazlık" diye niteliyerek insan pratiğinin mataryalist bilgi teorisinin şaşmazlığını gösterdiğini söylüyorlardı. Buna karşılık Mach'ta 'pratik başka birşeydir, bilgi teorisi bundan oldukça başka ber şeydir, bunlar biri ötekini koşullandırmaksızın yanyana ele alınabilirler." (M. ve Amp. syf. 147.)

Evet, Marks ve Engels'in dediği gibi, teorik alanda bilgi bilimsellikle sorunları pratikten koparark çözmeye çalışanlar "iskolastik" ve "felsefi kurnazlık"tır.

Aynı temel özden kaynaklanan ve madalyonun diğer yüzünü oluşturan bir başka yanlış anlayışta; öncülerin her eyleminin ve girişiminin belirleyici olduğunu ve gerçekte kahramanın kitleler değil bireyler olduğunu gören "Sol" maceracı anlayışlardır. Bu gibi anlayışlarda, bireysel gerilla eylemlerinin her şeye kadir olduğunu ve devrimin kitlelerin değil öncülerin eseri olacağı kehanetini yayıyorlar. Aslında hem sağ ve hemde "Sol" sapmalar bir madalyonun iki yüzünü oluştururlar. Her ikisininde günümüzde kaynak bulduğu nokta revizyonizmdir. Her iki sapmada Türkiye devrimi gerçeklerine gözlerini kapayarak kâh ayaklanma teorisiyle öne çıkmakta, işçi sınıfı içinde örgütlenmenin esas alındığından dem vurmaktadırlar. Kâh "biz eylemler yaparak bu devletin güçsüzlüğünü ispatladımmı kitleler bize güvenir, peşimizden gelir. "kitleyi sürü görme anlayışı, kâh da bu iş silahla milahla olmaz, seçimle ancak olur. Devletin tanıdığı yasalar çercevesinde yönetim değiştirilebilir." yutturmacaları at başı gidiyor. Yaşanan zor ve çetin mücadeleler ve çıkardığımız dersler, bu düşüncelerin artık iflas bayrağı çektiğini açık olarak göstermiştir. Bizim tahlil ve değerlendirmelerimizin defalarca doğruluğu hayat tarafından ispatlanmıştır. Defalarca sarıldıkları antika paslı silahlar geri tepmiştir ve çürüklüğü ispat olunmuştur. Ne yazakki bir dizi oportünist revizyonist ve pasifist gruplar cılız ve itibar görmeyen çığlıklar atmaktan da geri durmuyorlar. Yani onlar "yağmasakta gürleyelim" belki sesimiz duyulur oyununu sergiliyorlar.

Yıllardır sürdürülen sınıf mücadesi şunu bir kere daha göstermiştirki; Türkiye işçi sınıfının mücadlesi devrim tarihinde çok önemli bir yere sahiptir. Gerek kendilğinden gelişen işçi sınıfı hareketleri, gerekse örgütlü ve bilinçli geliştirilen işçi hareketleri komprador patronların düzenlerini önemli derecelerde sarsmıştır. Ama işçi sınıfı hareketleri, kırlarla kordine sağlıyamadığı veya kırsal kesimlere çekilerek mücadelenin devam ettirilmemesi sonucu (ki bunda en önemli eksiklik proletarya partisinin yetersizliği ve hala gerekli şehir-kır koordinesini esnek ve militanca kavramamış olmasıdır.) yenilgiye uğratılmış, yenilgi almıştır. 12 Eylül dönemine kadarki genel durum böyledir.

12 Eylül'e gelindiğinde işçi sınıfımızın uzun mücadeleler sonucu kazandığı kısmi demokratik haklar genareller cuntasınca gasp edilmiş ve onun yerine en koyu faşist yasalar konmuştur. Böylece sömürü çarkı daha kanlı bir şekilde işletilmiştir.

Birinci Olarak: işçi sınıfının sendikal örgütlenmesini gasp ederek, kendi yandaşı faşist Türk-iş'i alternatifsiz sendika kılmıştır. İşçi sınıfının faşist Türk-iş'e zorla üye olmaya mecbur kılmıktadır. Böylece cunta işçi sınıfının kanı canı pahasına kazandığı 274-275'inci madde uyarınca sendikal örgütlenme hakkını gelecekte de ortadan kaldırmayı amaçlıyor.

İkinci Olarak: Cunta, işçi sınıfının toplu sözleşme hakkını elinden alarak, kendi yandaş uşaklarından oluşan Yüksek Hakemler Kurulu oluşturmuş ve Toplu sözleşme yapma yetkisini yanlızca (cunta, patron ve sahte işçi temsilcisinden oluşmaktadır.) YHK'na vermiş-

tir.

Üçüncü Olarak: Cunta işçi sınıfının grev hakkını bugün tümden elinden almıştır. Fakat ilerisi için cunta hesap yaparak işçi sınıfının grev hakkını daha da kuşa çevirmek istemektedir. Şöyle ki; O, Temizlik işçileri grev yapamaz, Sağlık işçileri grev yapamaz, Belediye işçileri grev yapamaz, Maden ve Petrol işçileri grev yapamaz. Tekel işçileri grev yapamaz. Yani "milli bütünlüğe zarar verilemez" maskesi altında kazanılan bir dizi hakkı böylece yutmayı amaçlıyor. Peki geriye ne kalıyor? Koca bir HİÇ!!! Cunta böylece sivil askeri faşist yasamayı yürürlüğe koymaktadır. Bunlar yetmiyormuş gibi işveren diye adlandırılan komprador patronlarda Lokavt ve suç unsuru bulunduğunda (tabi bu onlara göre) kıdem tazminatı ödemeden işten atma yetkisi.

Dördüncü Olarak: Cunta, sendikalar yasasında sınırlı sendikacılık getirmek ve böylece kendi uşağı sendikalar dışında hiç bir demokratik sendikanın kurulmasına izin vermemek amacındadır. Yine bununla birlikte devlet tarafından oluşturulan bir komisyon tarafından sendikaların denetlenmesini öngören yasa çıkarılmıştır. Böylece de kendi faşist yasalarını zorla hakim kılmak, işçi sınıfını değişik sendikalarda örgütlenmesini engellemek istemektedir. Hatta gerektiğinde sendikaları kapatma yetkisini dahi bu kurula vermektedir.

Beşinci Olarak: Cunta, bu gün sendikal çalışma yapan demokrat, ilerici, devrimci ve komünisti yargılamakta, idam cezaları istemektedir. Cunta böylece ağır ceza yasalarıyla sendikal çalışma yapmaları engellemek, gözleri korkutmak, yıldırmak istemektedir.

Altıncı Olarak: Cunta, bir iş yerinde birden fazla sendikanın çalışma yapamaycağı yasasını çıkarmayı amaçlamaktadır. Bu nedenle işçi sınıfının kendi isteğiyle sendika değiştirme hakkında gasp etmekte ve uşak sendikaların varlık sürdürmelerini zor yoluyla denemek amacındadır.

Yedinci Olarak: Cunta, hepimizin bildiği gibi asgari ücretlerin belirlenmesini yanlızca hükümete vermiştir. Cuntanın tam bir uşak yamağı hükümet sözcüleri 1982'nin asgari ücretine brüt %25 yapmıştır. Buna karşı temel gıda maddelerine yapılan zamlar %300 lie 700 arasındadır. Bu az geliyormuş gibi birde "iki yıl" gibi bir süre asgari ücretlerin yeniden belirlenmesi imkansızmış alçaklığını hükümetin başı Ulusu ve Özal açıkladılar.

Peki geriye işçi sınıfına hangi haklar kaldı? onu da biz açıklayalım. "patron seni kanına iliğine kadar sömürecektir. istediği zaman işten atabilecektir, fabrikasını kapatabilecektir, kıdem tazminatı ödemeyecektir, ama sen bunlara kesinlikle ses çıkarmayacaksın, ses çıkarman halinde ya hapishaneyi yada sokağı boylarsın" kalıyor. Tam bir kölelik ve sömürü değilmidir? Ne yazikki, onlara göre genede aldığı asgari ücretler ev kirasını dahi ödeyemeyen işçi sınıfı "çalışan mutlu azınlık" oluyor. Açıktırki bu faşist bozmaları bizlerele alay ediyorlar. Yıllardır yutturulmaya çalışılan sahte "mutluluklar", bu gün yine faşist cunta ve onun borazanı uşak basınca yankılanıyor. Bu gün ülkemizde kimlerin çalışmadan sömürü ve zulumle "mutlu" yaşadığı ayan beyandır. Siz aklınızca kimleri kandırıyorsunuz. Artık geçti. O şatavatlı sahte nağmeli faşizmin "Mutluluk" çığlıkları. Gece gündüz milyonlarca işçi, köylü, dargelirli emekçi nasırlı ellerini çalıştırarak alın terini akıtırak, ölmemek ve karnını bir günlük doyurmak için yaşam savaşı verirken, yavan ekmeğe talim ederken, ya bizim üç beş ensesi kalın, şiş göbekli godaman komprador patronlar, ağalar tefecitüccarlar ve bürokratlarımız ne yapıyor?

Acaba onlardamı bir lokma ekmeğe muhtaçlar, aç ve sefiller yada ev kirasını dahi ödeyemez durumdalır mı?

Evet, bu hain satılmışlar 45 milyon insanın kendileri gibi yaşadıklarınımı sanıyorlar. Hiçte öyle değil, onlar bunu çok iyi bilirler ama gerçekler bu insanlık düşmanı namertlerin işine gelmez. Fakat hepimiz onların nasıl yaşadıklarını çok iyi biliriz. Onları milyonlarla bir gecelik zevk için oynarlar, ama biz 50 bin lirayı bir arada görmemişizdir. Onlar hizmetçi tutarlar, kahvaltılıkları yataklarına gider, ama biz kendimiz hizmetçiyiz. Onlar milyonlar harcayarak moda partileri bir gecelik için harcarlar, biz modanın ismini duymuşuz, baldırımızı kapatmak için kırk yamalı pantolon giyeriz. Onlar milyonAvrupaya her gün uçakla seyahet ederler, eğlenirler, ama biz avrupayı rüyamızda uçağı üstümüze bomba yağdırdıklarında görmüşüz. Onlar çocuklarını Avrupa'da, Amerika'da okuturlar, özel mersedeslerle gezerler, ama biz ilkokulu dahi bitirememişiz. Mersedesi ise yanımızdan hızla geçerken üstümüze çamur sıçratırken görmüşüz. Yinede beylerin, paşaların, ağaların hakkını inkar etmemek için hangi açlığı çektiğini açıklayalım. Onlar işçi sınıfını, köylüleri ve çalışan tüm emekçi halkını sömürmede aç gözlüdürler. Mücadele sonucu elde edilen kısmi hakları nasıl gasp edecekleri yanında aç gözlü sömürücü barbarlardır. Bu konuda onların gözü doymaz her zaman sömürü, sömürü, sömürü temel amaçlarıdır.

Faşizmin daha kanlı biçimi olan askeri cunta her türlü kazanılan kısmi hakları yok etti. Silah ve dipçik zoruyla, sömürü zulüm çarkı daha katmerli işletiliyor. Cunta ve onun çömezleri gasp ettikleri hakları vermemek için devletin işleriliğini sağlayan ve yasama-yürütme organı olan "Anayasa" çalışmalarında elde edilmiş hakları vermemeyi amaçlamaktalar (ki bu haklar çok sınırlı idi ve esasta lafta hak olduğu aşikârdır.) Onlar daha şimdiden nabız yoklaması ve oynamak istedikleri oyunun provalarını hızla yapıyorlar.

Ama suskun ve o kadar da öfke ve kinle patlamaya hazır bekleyen işçi sınfımız ve emekçi halkımızın mücadele dalgaları adım adım 15-16 Haziranlar yaratacak hatta daha da üst boyutlar kazanacaktır. Faşizmin sömürü ve zulmüne meydan okuyarak kazandığı haklarını öyle kolay kolay vermeyecektir. İşçi sınıfımız bununlada kalmayacak daha üst boyutlar kazanan mücadelede önderlik görevini yerine getirecektir. Emperyalizmi, sosyal-emperyalizmi, faşizmi ve feodalizmi yıkmak için çok ağır sorumlulukları taşıyarak tarihi görevini yerine getirecektir.

Türkiye işçi sınfının mücadele tarihinin gelişimine şöyle bir göz attığımızda demokrasi ve bağımsızlık savaşında nitel bir güca sahiptir. Bu nedenledirki, ülkemizde işçi sınıfı içinde çalışma yapmak ve onları örgütlemek, ülkemizin somut şart ve koşulları vesilesiyle temel görevlerden biridir. Teskilatımız şehirlerdeki örgütlenmeyi ve mücadeleyi kırlara tabi kılarken, revizyonist ve oportünistlerin iddia ettiği gibi işçi sınıfının önemini küçümsemiyoruz. Aksine şehirlerdeki çalışmanın önemini dünde açıkladık, bu günde bunun bilincindeyiz. Lafta işçi sınıfı içinde örgütlenmeyi esas alanların şehirlerdeki çalışmayı temel görenlerin bu gün o vahim hallerini, acıklı ama gerçek anlamda görüyoruz. Konuya son vermeden önce şunu önemle belirtelimki, ülkemizin sosyal ve iktisadi yapısı gereği Demokratik Halk Devrimi aşaması boyunca kırsal kesimler temel çalışma alanıdır. Çalışmamızın merkezi kırsal kesimlerdir. Şehirlerdeki çalışma kırlara tali ele alınmaktadır. Tabiki Halk Savaşının belirli aşamalarında güç dengesinde değişmeler oldukça çalışmamızın esası ve taliside ona göre belirlenecektir. Bu da somut şart ve koşulların ortaya çıkaracağı objektif durumdur. Proletarya Partisi ve savunucuları bu bilinç doğrultusunda hareket etmektedirler, çalışma yürütmektedirler.

— YAŞASIN TÜRKİYE İŞÇİ SINIFININ 15-16 HAZİRAN BÜYÜK İŞÇİ DİRENİŞİ!

—EMPERYALİZMİ, SOSYAL EMPERYALİZMİ, FEODALİZMİ VE FAŞİZMİ YIKMADA TÜRKİYE İŞÇİ SINIFI ÜSTÜNE DÜŞEN TARİHİ SORUMLULUĞU MUTLAKA YERİNE GETİRECEKTİR!!!

—FAŞİZM VE CUNTANIN KAZANILAN HAKLARI GASP ETMESİNE MÜSADE ETMEYELİM!!!

—YAŞASIN MARKSİZM—LENİNİZM BİLİMİYLE DONANMIŞ PROLETARYANIN ÖNCÜSÜNÜN MÜCADELEDE YÜKSELTTİĞİ BAYRAK!!!

Baştarafı sf. 4'de

—TEK KURTULUŞ YOLUMUZ DEMOKRATİK HALK DEVRİMİDİR!

—KAHROLSUN ASKERİ FAŞİST CUNTA!

—KAHROLSUN KOMPRADOR PATRON AĞA DEVLETİ!

—YAŞASIN HALK SAVAŞI!

—YAŞASIN HALK DEMOKRASİSİ BAĞIMSIZLIK, SOSYALİZM VE SINIFSIZ TOPLUM MÜCADELEMİZ!

HAKİM SINIFLARIN YENİ ANAYASA

niteliğini sürekli olarak gizlemiş, onu demokrasinin kollayıcısı, koruyucusu olarak tanıtmış, Bir çok zaman perde arkasında tutmuştur. Zaman zaman açık bir şekilde sahneye çıkardıkları zamanda teşhir etmemek için elden geldiği ölçüde çalışmıştır.

*İkinci olarak: Halkın gelişebilcek tepkilerini frenlemek "işte demokrasiye geçiş için çalışıyoruz" palavralarıyla halkın kendisine duyacak tepkilerini durdurmaya yönelikti.

*Üçüncü olarak: Emekçi halk aleyhine çıkacak olan bu yasa tasarılarının güya halkın temsilcisi olan bu"mecliste" gürültülü tartışmalarla halkı uyutmayı amaçlıyordu. Çünkü faşist cunta Danışma meclisinin açılışına kadar 250'ye yakın faşist kanunları yürürlüğe sokmuş durumdaydı. Zaten söz konusu kuruma rağmen son sözü faşist generaller söylüyordu.

*Dördüncü Olarak: Dünya kamuoyundan özellikle Avrupa'dan gelen baskı ve eleştirileri yumuşatmayı amaçlıyordu.

Bu gün danışma meclisinde olan üyelerin hepsi bizzat bu düzenin en iyi savunucularıdır. Onlar faşist cuntanın bir dediğini iki etmiyor. Onların parmak işaretine göre hareket eden asker sivil karışımı faşist bir kurumdur.

Hakim sınıflar bu gelişmenin ardından 1 Ocak 1982'de "Demokrasiye Geçiş" takvimini açıkladılar. Burjuva basını yine büyük gürültüler kopardılar. "Asker sözünde duruyorlar", "Askerler demokrasiye geçişte kararlılar" narası altında başlıklara göre:

1- Bizi de (MGK) etkileyecek iç şartlar (devrimci mücadele) ve dış şartlar (emperyalist savaş) olmazsa anayasa en erken 1982 Sonbaharında "halk oyuna" sunulacak. (en erken 1983'ün baharı, en geç 1983'ün Sonbaharında) (en geç 1984'ün baharında) seçimler yapılacak, böylelikle hepimizin özlem duyduğu "Demokrasiye geçilecek"!!!

*Bu açıklamaların ardından yeni oluşacak olan anayasa üzerindeki tartışmalar kızıştı. Bu gün hakim sınıflar bu konuda da aralarında görüş ayrılıklarına sahiptirler. Bunlardan birinicisi: Cuntayı gerçekleştiren hakim sınıfların merkezci kanadı ile AP'nin ve CHP'nin cuntanın kanatlarında yer alan kesimin görüşleridir. Bu görüşleri şu maddeler altında toplayabiliriz.

1- 1961 Anayasası yetersizdir. 1961 Anayasasında yer alan çeşitli demokratik haklar kısıtlanmalı (veya işlenmez hale getirilmelidir.—bizim notumuz-)

2- Cumhurbaşkanı etrafında asker sivil karışımı bu düzeni en güç dönemlerde savunarak elit bir kurum oluşturulmalı, bu kurum gerekirse meclisi fes etmeli acil tedbirleri almalıdır. Bu görüş yarı başkanlık sisteminin gerçekleştirilmesini hedeflemektedir.

3- Parti enflasyonunun sona ermesini, belli başlı partilerin seçime katılmasını savunmaktadır. Amaç parlementonun halk nezdinde fazladan yıpranmasını önlemek, "millet" meclisini mümkün olduğunca az sesli bir koro haline getirmektir.

4- Olağanüstü hal yasası getirmek, ülkeyi faşist ordu yönetimde olmadan da yönetmek, toplantı ve gösteri yürüyüşlerini, grev, basın, söz ve işçi haklarının tamamen ortadan kaldırmayı hedeflemektedir.

Anahattıyla görüşlerini özetlediğimiz bu kesimin efendisi ABD emperyalizmidir. Ve oluşturulacak olan yeni anayasa bu kesimin görüşleri doğrultusunda gerçekleşme ihtimali oldukça güçlüdür.

* İkinci büyük kamp ise başanı Avrupa'cı Ecevit kliğninin çektiği kesimdir. Bu kesim ortaya demokrasi havarisi olarak çıkmaktadır. Ve gelecekte halkın muhalefetini nasıl toplayacağının hesabını yapmaktadır. Bu kesime orta-burjuva ve aydınların çok önemli bir kesimide dahildir.

Avrupa'cı klik bu gün 1961 anayasasını savunmakta, yarı başkanlık sistemine karşı çıkmakta, kazanılmış haklardan geriye gidilmemesini istemektedir. Ve bu kesimin görüşlerinin gerçekleşme ihtimali zordur.

Hakim sınıflar zaman ilerledikçe aralarındaki tartışmalar derinleşmektedir. Örneğin merkezi kanat içinde bile devletin adının sosyal devletmi yoksa milli devletmi olacağı yönünde bile tartışma vardır. Onlar sosyalizmden öyle korkuyorlarki sosyal kelimesinin yanlış anlaşılabileceğini söylemektedirler. Hakim sınıfların bütün temsilcileri ve klikleri halkın muhalefetini ilerde gelişebilecek tepkileri düşünmesine rağmen merkezci kanat YÖK konusunda olduğu gibi bütün şiddetli muhalefete rağmen kendi görüşlerini gerçekleştirecektir.

"HALK OYLAMASI" BİR SAHTEKARLIKTIR!

Cunta hazırlanan anayasanın halka sunulacağını söylemekte, bu yolla halkı kandırmayı amaçlamaktadır. Oysa bu sahtekârlıktan başka bir şey değildir. Çünkü; bu gün halka kan kusturduğu, onlarca devrimcinin idamının talep edildiği, binlercesinin işkenceye çekildiği, kısaca halk için zulüm, baskı, işkence, sömürü demek olan bu düzende halkın kendi bağımsız iradesini kullanması mümkün değildir. Bugün cunta aleyhinde bir tek laf söylemek bile zındana girmeye yetmektedir. Zaten hakim sınıflar istemiyerekte olsa bazen bu konuda açık vermektedirler. Mesela; Anayasa komisyonu başkanı Orhan Aldıkaçtı bir demecinde şöyle diyor:

"Benim en zor görevim demokratik olmayan bir ortamda demokratik bir anayasa hazırlamaktır. (Mayıs ayında Cumhuriyet gazetesine verdiği demeçten)

Cuntanın ele başı Kenan Evren ise : CHP'yi kast ederek, *"bizim geri çekildiğimizi söylüyorlar. Biz onlara geri çekilirkende öyle bir yumruk vururuzki nereden geldiğini bilemezler"* (Kenan Evren'in Bursa konuşmasından)

Eğemen sınıfın temsilcileri nasılda kendi yüzlerini açığa vuruyorlar. "Demokratik" olmayan bir ortamda anayasa hazırlıyorsun bu anayasa nasıl demokratik oluyor. İkinciside eğer siz bir demokratik bir ortamda hazırlamıyorsanız zaten baskı sömürü altında olan halkımız bu anayasayı hangi şartlar altında nasıl onaylayacaklar.

*Eğer farklı görüşleri ileri sürenlerin kafalarını ezecekseniz bu farklı görüşleri taşıyanların görüşleri nasıl dile getirilecektir?

*Açıktır ki halk oylaması sahtekarlıktan öte bir şey olmayacaktır. Zaten cunta bugün bir çok faşist kanun çıkarmış durumdadır. Bu yola baş vurmasındaki amaç "biz halkın görüşlerini aldık, halk da bu anayasadan yanadır." demogojisini yapmayı hedeflemektedirler.

HALKIMIZ GERÇEK DEMOKRASİYE PROLETARYA PARTİSİ ÖNDERLİĞİNDE İŞÇİLER, KÖYLÜLER VE DİĞER HALK SINIFLARININ KATILIMI İLE GERÇEKLEŞEÇEK OLAN DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ İLE KAVUŞACAKTIR!

Eğemen sınıflar hiçbir zaman demokrasi yanlısı değildir. Tam tersine onlar demokrasinin yeminli düşmanlarıdırlar. Ülkemizde gerçek ve kalıcı anlamda demokrasiyi getirecek olan güçler işçi sınıfı, köylülük, küçük burjuvazi ve milli burjuvazinin katılımı ile proletarya partisi önderliğinde gerçekleşecek olan Demokratik Halk Devrimi ile mümkün olacaktır.

Komünistler:

*İşçi sınıfının kazanılmış haklarının gerçek savunucusudur. Ayrıca bu düzen içinde mücadele ederek bazı kısmi demokratik hakların kazanılabileceğini kabul eder ve bu mücadeleye katılabileceği gibi bu doğrultudaki mücadeleleride destekler.

*Faşist cuntanın gitmesi ile herşeyin düzeleceğini, ortalığın güllük gülistanlık olacağı anlayışını reddeder. Bu düzen değişmediği müddetçe emekçi halkın gerçek kurtuluşunun olamayacağını belirtir.

*Temel şiarın Halk demokrasisi ve Bağımsızlık Mücadelesinin olduğunu belirtir.

İŞÇİLER, KÖYLÜLER, YURTSEVERLER, DEVRİMCİLER, DEMOKRATLAR, BÜTÜN EZİLENLER

Komprador patron ağa devletinin bize vereceği hiç bir şey yoktur. Onların hazırlayacağı anayasayı ulaşabildiğimiz her yerde teşhir edelim. Bütün demokrasi yanlısı güçlerle birleşerek anayasa oylamasını boykot edelim. Bu gün halkımızın sessiz oluşundan hareket ederek yılgınlığa kapılmayalım, unutmayalımki her sessizliğin sonondu bir fırtına vardır. Bu fırtına bu gün dinmiş gibi görünen ama içten içe kaynayan Halk demokrasisi Bağımsızlık ve Sosyalizm mücadelesidir. Bu fırtınaya dayanamayacak olan yıkılacak olan, bu gün güçlü, ama kağıttan kaplan olan komprador patron ağa devletidir.

—HAZIRLANMAKTA OLAN FAŞİST ANAYASAYI BOYKOT EDELİM!

Devamı sf. 3'te

CEZAEVLERİNDE DİRENİŞLER DEVAM EDİYOR

FAŞİST CUNTA bir yandan sık sık "demokrasiye geçeceğiz" palavralarıyla halkı kandırıp komprador burjuvazi ve toprak ağalarının hakimiyetlerini perçinlemeye çalışırken diğer yandan halkımız üzerinde çok yönlü baskı faliyetinin en barbar biçimini CEZAEVLERİNDE sürdürmektedir.

Halkımızın azılı düşmanı generaller çetesinin barbarca saldırıları, hakim sınıfların devletinin içine düştüğü acizliği ve çürümüşlüğü sergilemenin ifadesidir. ABD emperyalizminin sadık uşağı yıllardır halkımız üzerinde sömürü ve zulüm sürdüren komprador haydutları ve toprak ağaları iktidarını ayakta tutmak için zora başvurmaktadır. Onlar zayıfladıkça, çürüdükçe saldırganlaşmakta, ezilen halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini her türlü iğrenç oyunlarla, her türlü baskı yöntemleriyle durduracağını sanmaktadırlar.

Ama çabaları nafile; Halkımızın yiğit evlatları, bağımsızlık ve özgürlüğü içine sindirmiş erdemli insanlar, faşizmin her türlü baskı, katliam ve yıldırma metodlarına göğüs gere gere siper duran komünist yoldaşlar, hücrelerde, zindanlarda cellatların silahlı, bombalı, sopalı ve coplu saldırılarına karşı yüreğindeki devrim kavgasını sürdürmekte, her türlü teslimiyete ve yılgınlığa kapılmadan hakim sınıfların yüreklerine korku salmaktadırlar.

Onların tankları, bombaları, makinalı tüfekleri yoktur. Ama çelik gibi yürekleri, devrim için sarsılmaz inançları vardır.

Ellerinde silahları, coplar, bombalar olduğu halde hücrelerde zindanlarda savunmasız ellerinde hiç bir şeyi olmayan devrimcilerin, komünistlerin üzerine neden onlarca hatta yüzlerce hatta daha fazla sayıda faşist komutanlar öncülüğünde özel yetiştirilmiş, beyinleri faşist ideolojisyle yıkanmış askerlerle gelmektedirler.

Acaba elinde en ufak bir sopa dahi olmayan bir veya birkaç kişiye neden cesaret edemiyorlar.

Evet cesaret edemezler: Onlar devrime inanmış, aylar hatta yıllardır işkence ve her türlü baskı yöntemlerine boyun eğmemiş yiğit neferlerden öcü gibi korkmaktalar. Belkide rüyalarında; destanlar yaratan kahramanca direnip SER VERİP SIR VERMEYEN'lerin dehşetinden yiğitçe zindanlarda yükselen devrim şiarlarının uğultusundan kurtulamamaktadırlar.

Hakim sınıfların öteden beri sürdürdükleri baskılar 12 Eylül askeri faşist diktatörlüğüyle çok daha geniş bir hal aldı.

12 Eylül askeri faşist derbesinin ilanıyla cezaevlerinde radyoları sonuna kadar açıp durmadan operlölerle anons yapıp, öldürmekten, kurşuna dizmekten, vurmaktan adeta bir 'kurtuluş günü' imiş gibi bayram sevinciyle cezaevi idaresini harekete geçirdiler. 12 Eylül askeri faşist cuntanın işbaşına gelmesiyle söyletilen milliyetçi şoven marşlarla, asma, kesme, kurşuna dizdirme, anonslarıyla şiddetli bir psikolojik savaş açıp siyasi tutukluları yıldırmak için yoğun bir saldırıya geçtiler.

12 Eylül askeri faşist diktatörlüğünün işbaşına gelmesiyle cezaevlerinde arttırdığı işkence ve katliamlara her türlü maddi ve manevi işkence metodlarına rağmen bu gün ülkenin bir çok cezaevinde direnişle, baskılara karşı mücadeleler esasta devam etmektedir.

4-5 aydır direnişlerini devam ettiren Metris Askeri Cezaevinde'ki tutuklular aileleri ve avukatlarıyla görüştürülmüyorlar.

Metris her türlü iğrenç oyunlarla, her türlü bölme yönetme taktikleriyle hakim sınıfların uşak ekibi cezaevi idaresi acizlik içine düşmüştür. Efendilerinden mükafatlandırılma heyacanı ve zevkini yaşayan sadist ruhlu asker, sivil MİT'lerden savcılardan oluşan bu ekibin bütün çabalarına rağmen kısmi bazı başarılar elde ettilerse de esas olarak genel devrimci bu direniş çizgisinin sürdürülmesinin karşısında başarısızlıklarını gizleyemiyorlar. Kararlı direniş çizgisinin sürdürülmesi cezaevi idaresini dahi bir birine düşürmekte, nasıl bir taktik uygulayacakları konusunda zaman zaman anlaşmazlıklara girmektedirler.

Yakın zamanda Metris cezaevindeki esas kadro 12 Eylül'le birlikte işkencenin yoğunlaştığı Davutpaşa askeri cezaevinde işkenceyi yapan kadroydu.

Davutpaşa'da işkenceyi yapan, yıldırma metodlarını uygulayan kadro TKP/ML davası ile ilgili iddianameyi hazırlayan askeri savcı Apdulkadir Damarcıoğlu, Binbaşı Adnan Özbek, Yüzbaşı Emin, Yüzbaşı Şevket Sayar, Üstteğmen M.Ali'dir. Bu azılı tim bizzat kendileri sorgulamalardan, her türlü işkence ve öldürmeye varan olaylarda bulunmaktadırlar.

12 Eylül'den sonra Davutpaşa'da saldırıya geçen bu ekip tutukluları gözü bağlı işkence yapmak üzere alıp götürmekteydi. Cezaevinde direnen yiğit devrimcilerle, teslimiyete, yılgınlığa düşenlere farklı yaklaşarak kararsız orta-yolcuları teslimiyete ve ihanete sürükleme taktiklerine başvurdular. Boyun eğmeyen, direnen onurlu, kavgacı devrimcileri gözleri bağlı olarak günlerce işkence yapmak üzere götürmekteydiler. Bunlar çoğunlukla aylarca göz altında olup işkenceyle hayali suçları kabul etmeyen, devrimci direniş çizgisini sürdürenlerdir.

Davutpaşa cezaevinde uygulanan dayak, işkence, kantin ve çay yasağı, gazete yasağı, havalandırma yasağı, avukat ve aileleriyle görüşme yasağı vb... baskılar mücadeleyi durdurmadı. Yine de devrimcilerin anma gününde Erdal Eren'in idam edilmesini protesto etmek mücadeleleri vb..... giderek yükseltildi.

Bunlara karşı 5 aylık açlık grevleri sürdürüldü. Baskıyla, şiddetle, işkenceyle mücadaleyi bastıramayan azılı faşist katiller cezaevi müdürü Binbaşı Adnan Özbey, yzb. Şevket Sayar ve Üsteğmen M.Ali gibi köpekler bu kez açlık grevini bastırmak için farklı davranışlarla adam kazanma ve özellikle bazılarına yumuşak davranarak mücadeleyi bastırmaya çalıştılar. Bazılarına "eğer bizi dinlerseniz, telefon eder sizin suçsuz olduğunuzu söyleriz" gibi aldatmaçalara baş vuruyorlar. Nitekim bazıları için böyle davranıp, hatta bıraktırılıyordu.

İşte uyguladıkları taktik ve becerileriyle efendilerinden taktir toplayan bu faşist ekip Metris'te işbaşına geldiler. Askeri savcı Abdülkadir Damarcıoğlu tayini başka tarafa çıkıp gitti.

Bu ekip aynı politikayla Metris'te uygulamalara girişti.

Burada da siyasi tutukluluk hakkını ortadan kaldırarak, zorraki saç kestirme yere yatırıp koyun gibi kırkma, hazır ola geçirme "Milli" marşlar söyletme, yemek duası okutma, hücre cezası verme vb..... baskılar.

Uzun süreden beri ziyaret ve avukat yasağı, hücre cezasına çarpma, kadın tutuklulara, küfür dayak atma, askeri talimlere karşılık, mücadele durmadı ve boyun eğilmedi, Siyasi tutukluluk haklarını almak için mücadelelerini sürdürüyorlar.

Metris'ten Adnan Özbey ve tayfası gittikten sonra yerine Binbaşı Fehmi Koçhisarlı, yzb. ÖMER KAVLAK ve (Mamaktan getirilen) Üstteğmen BEŞİR GÜZEL Binbaşı HÜSEYİN Ekibi işe başladı değişen bir şey olmadı. Hakim sınıfların maşalığını yapan azılı faşistler acımasızca baskıları sürdüren, her türlü iki yüzlü, hile ve şantajlara baş vuran bu ekipte bu gün Metris'te baskı görevlerini sürdürmektedirler.

Hakim sınıfların her türlü yıldırma taktiklerinin yanında devrimci çizgiyi kararlı bir şekilde sürdüren ileri mücadelecidevrimcileri, komünistleri tecrit etmek ve diğerlerinden ayırmak için ayrı yerlerde "tecrit" hücreleri kurmuşlardır. Dört duvar arasında her türlü oyunlarla mücadeleyi bastırıp devrimcileri, komünistleri yıldıramayınca yeni yeni taktiklere baş vurması onları ne kadar acizlik içine düştüklerini göstermektedir. Onlar cezaevinde direnişlerin ülke çapında yayılmasından korkmalarını bir yana bırakalım. bir tek cezaevinde dahi direnişten öcü gibi korkmakta onun için bloklar arasında irtibatları kesmek için elden gelen bütün çabaları sarfetmektedirler. Ama devrimciler onların bütün oyunlarını boşa çıkarmakta yeni yeni yöntemlerle mücadaleyi mümkün oldukça örgütlü olarak sürdürmektedirler.

Bu gün Metris Askeri Cezaevinde, asgari ölçüde bir devrimci birlik oluşturulmuş ve mücadele edilmektedir. Elbette mücadeleden yan çizen teslimiyetçi,

yılgın unsurlar veya pasifist, reformist ve modern revizyonist siyasetlerin teslimiyetçi tutumları cezaevi idaresinin işine yaramaktadır. Buna rağmen genel bir direnme çizgisi ile mücadeleyi sürdürenler çoğunluktadır.

Metris'teki baskıları protesto eden ve onlarla dayanışma içinde olan diğer cezaevlerindeki mücadele hakim sınıfların yüreklerine korku salmaktadır.

Sultanahmet Askeri Cezaevinde Metris'teki aileleriyle ve avukatlarıyla görüşma yasağı protesto etmek amacıyla toplu davalara gitmemeleri üzerine cezaevi idaresinin yoğun baskılarına maruz kalmışlardır.

26-4-1982 günü MLSPB'den yargılanan arkadaşlar toplu davalarına gitmemek için direndiler. Bunun üzerine zorla mahkemeye götürmek için faşist idare tarafından sopalanmaya başlandı. Nihayet zorla, dayakla arabalara bindirildiler. Diğer devrimciler ve komünist yoldaşlar "KAHROLSUN FAŞİZM, İŞKENCECİLERDEN HESAP SORACAĞIZ" sloganlarıyla cezaevinde direniş başlatıldı. Ellerinde coplarla faşist ekip TKP/ML davasından yargılanan devrimcileri ve Devrimci-Sol'dan yargılanan arkadaşların koğuşlarına girerek saldırlar. Bu saldırıya karşı koyan devricilerle faşist idare ekipleri arasında kavga başladı. Her koğuşta sayısal olarak onlarca kat fazla olan faşistlere boyun eğmediler. Bayılıncaya kadar karşı koydular. Koridorlarda baygın ve üstü başı kanlar içinde olan yiğit devrimcileri sürükleyerek tekrar koğuşlarına attılar.

Kafaları, dişleri kırılan, çoğu baygın olan komünist devrimciler ve diğer devrimciler fiziki olarak hıpalanmalarına ve her tarafı ağır yaralarla sancılar içinde olmalarına rağmen uğruna mücadelerini sürdürdükleri davaya olan sarsılmaz inanç ve azmiyle devrimci onurlarını korudular.

Çünkü zindanlarda savunmasız durumda olanlara saldıran komprador burjuvazi ve toprak ağalarının iktidarının saldırganlığı ve hırçınlığı bütün iğrenç ve kokuşmuşluğunun nasıl açığa çıktığının bilinçiyle hareket edenler bu şanlı kavganın neferleri olduğunu ve bugün zayıfta olsak, bu kanlı zulüm iktidarını devirmek için ezilenlerin, sömürülenlerin bu kavgayı daha da yükselteceklerini biliyorlardı.

Ülkemizin dört bir yanında zulüm ve vahşetler yaratan askeri faşist cunta halka yaptığı bu eziyetlere rağmen "ülkeyi, halka refah getireceğiz" diye durmadan yalan söylemektedirler. Üstelikte "işkence yoktur", "sadece bir kaç cahil polisin bilmeden dayak atması vardır" diye Televizyonda çıkıp yalan söylemeleri kimleri inandırabilirki. Onbinlerce insan işkenceye uğratılmadı mı? Her gün onlarcasının kanlı gömleklerini yıkayan anaları, babaları, kardeşleri bilmiyorlarmı?

Göz boyamak için açığa çıkmış bazı işkenceci polisler hakkında dava açılması veya birkaç kişinin kurbanlık koyun misali cezalandırılmaları Cuntanın eli kanlı cellatlarını temize çıkarabilir mi?

Bir yandan gözaltı süresinin "90 günden 45 güne indirki" diyen cuntanın ve bu da gösteriyorki "adım adım demokrasi gelecek" diyen dalkavuk yazar ve çizerlerin, şakşakçıların halkımızı inandırmaları mümkün değildir. Ama öte yandan bir kişinin ceza evinde istenildiği zaman sorgulama yapılmak üzere götürülebileceği ile ilgili yasaylada süresiz göz altını yasallaştırdılar. Nitekim askeri savcıların işkencede direnenlere "niye av göstermedin, niye konuşmadın?", "bunu işkenceye götürün" demelerine pek şaşırmıyor.

Cezaevindeki işkenceyi mahkemeye çıkınca anlatmak isteyenlere mahkeme heyeti tarafından söz hakkı verilmemekte, susturulmaktadırlar.

Yargılamalar polis ifadesine göre yapılmakta, savunmalar kısıtlanmaktadır. Savaş hali hükümleri uygulanarak keyfi bir yargılama yapılmaktadır. Mahkemeler tarafından söz hakkı kısıtlanmasına karşı çıkanlara tehtitler savurulmakta, dışarı atılmaktadırlar.

DÜNYADA VE ÜLKEMİZDE HAKİM SINIFLAR ÇIRPINIŞ İÇİNDEDİRLER! ÇARESİZ DERDE DÜŞMÜŞ EMPERYALİZM KIVRANIYOR

Dünya genelinde kendini gösteren ekonomik bunalım, emperyalizmin genel bunalımının yeni bir aşaması olmaya aday 1. ve 2. bunalım dönemlerinde yaşanan 1. ve 2. paylaşım savaşları emperyalizmin -esas olmasa dahi- karakterini yansıttığı ölçüde bugünü de değerlendirmemize yardımcı oluyor. Şöyleki: emperyalizmin yeni bir dönemin habercisi gibi görünen bunalımın artması ile birlikte yeni bir paylaşım savaşı tehlikesi göze çarpıyor. Görüyoruzki bunalımın artması ile savaş tehlikesinin artması birbiriyle uyum halinde. Emperyalist ülkelerde artan işsizlik ve enflasyon, sömürge ve yarı-sömürgelerde izlenen siyasetleriyle birleşince emperyalistler gittikçe artan bir toplumsal muhalefetle karşılaşıyorlar. En bariz örnek olarak gösterebileceğimiz ABD'de Beyaz Saray önünde onbinlerce kişinin El Salvador'a karşı izlenen siyaseti lanetlemesi ve Belçika'da nükleer silahlara karşı muhalefetle, yüzbinlerce kişinin devlet güçleriyle çatışmaya kadar varan gösterilerin geldiği nokta..... Ve daha bir dizi emperyalist ülkede gelişen muhalefet gösterileri.....

Bu süreç içinde, emperyalist devletlerin aralarındaki dalaşmalar ABD ve Rus Sosyal Emperyalistlerinin dışında da belirginleşmeye başladı. Hen ne kadar nükleer silahlar konusunda ve Polonya meselesinde ağırlıklarını ABD'den yana koyuyorlarsada Avrupalı emperyalistlerin ABD'ye tepkisi özellikle ABD'nin izlediği faiz politikasına karşı giderek arttı. Tepkiyi gösterenlerin başında Fransa ve B. Alman emperyalistleri geliyor. Bu devletler diğer ülkeler de olduğu gibi içinde oldukları buhranın çırpınışları içindeler. B.Almanya'da yabancı işçi sorunu ortaya çıkaran işsizliğin ve bızı kapitalist işletmelerin kapanmasına kadar varan ekonomik krizin son hiddine varması; Fransa'da Fransız para birimi Frank'ın hızla değer kaybetmesi ve daha öncelerden finans çevrelerinin çıkmaza girmiş olması en önemlisi sahte sosyalist Mittedand'ın uyguladığı ekonomik planın başarısızlıkla sonuçlanması... Tüm bunlar sadece ana hatlarıyla vurguladığımız genel durum. Birazda sorunun bir başka yönüne parmak basıp konuyu açalım.

Emperyalistlerin can çekiştikleri çağımızda iyileşip ayağa kalkabilmek için, çeşitli tedavi usullerine baş vurduklarını görüyoruz. Ama gelin görünki baş vurdukları doktorların yazdıkları reçeteler. tedavi usulleri hastalıklarını daha da azdırıyor.

Son yıllarda bol bol reklami yopılıyor, emperyalist ekonomi doktorlarının. Bunlardan biride "ünlü" ekonomi profesörlerinden Friedman. Bu zatın reçetelerinin uygulandığı her ülkede bunalımın yok olması şöyle dursun, kat kat arttığı görülmüştür.

İşte bir örnek: İngiltere. Bu emperyalist ülkenin Friedman'ın reçetesiyle ekonomiyi düze çıkaracağını düşünen başbakan Margaret Thacher umduğunu bulamadı. 1979'da 1,5 milyon olan işsiz sayısı 81'de 3 milyona ulaştı. Üyesi olduğu -kısa adı AET olan- Ortak Pazar ülkelerindeki 11 milyon işsizin 3 milyonu İngiltere'de. Bunun yanı sıra 79'a göre Milli gelir 1981'de % 6 düştü. Aynı ölçüde yatırımların düştüğü ingiltere'de bunların yarattığı olumsuzluklar bazı sosyal eşitsizliklerle birleşince artan muhalefete karşı çırpınan Thatcher'ın bazı faşist tedbirlere baş vurmakta ka-

çınmadığını gördük. Bu noktayı emperyalistlerin nereye kadar demokrasi havariliğini sürdürebileceklerine örnek olması açısından vurgulayıp geçelim.

Emperyalizmin artan bunalımı emperyalizme bağımlı ülkelerde de daha açık olarak kendini gösteriyor.

Ve aynı reçeteler aynı başarısızlığa uğruyor.

Bu ülkelerden bir olan Türkiye'de de durum aynı.

Turgut Özal'ın öve öve göklere çıkardığı Freidman'ın modeli ışığında hayata uyguladığı 24 OCAK KARARLARİ denilen İMF emri reçete askeri faşist cuntanın zor tedbirlerine rağmen kendi hedefine dahi ulaşamadı. İşsizlik alabildiğine arttı. Gerileyen üretimin ve yasak denilmesine rağmen uygulamada gördüğümüz işçi çıkarmaların körüklediği işsizlik, günbegün değeri düşen TL, artan enflasyon ve Benzine % 350'yi, Gıda maddelerinde % 500'ü, Kağıtta % 100'ü bulduğunu gördüğümüz fiat artışlarının yanısıra Milli gelirde % 4'ü bulduğu söylenen artışın aslında bir aldatmaca olduğu, artışın aksine bir düşüşün olduğu ispatlandı. —Bu arada sayıda bir bölümünde "milli gelirin % 4 oranında arttığı ancak bu artışın halk kitlelerinin faydalanamadığı, bundan bir avuç üst zümrenin faydalandığı" ana fikrini işleyen değerlendirmenin hakim sınıfların verdikleri istatistik rakamların ne denli inanılabilir olduğunu düşünmeden yapılan bir değerlendirme olduğunu, bu yanlıştan hareketle kitleye mesaj iletmenin ders çıkarılması gereken bir olumsuzluk olduğunu, istatistikler da dürüst istatistikçilere (Örneğin: milli gelirde artışın değilde düşüşün olduğunu ortaya seren A. Başer Kafoğlu) baş vurmamız gerektiğini belirtmek gerek son çözümde— Bunların yanısıra izlenen ücret politikasının ve fiat politikarısının arasında büyüyen YHK'nun gittikçe açmaya gayret gösterdiği uçurum sefalet denilen alım gücünün düşmesini ortaya seriyor.

Niçin özellikle sorunu T.Özal—Friedman ilişkisinde somutlaştırdık? İlginç bir olayı anlaşılabilir kılmak istiyoruz da ondan. T.Özal'ın reçetesini uygulayarak başarıya ulaşacağını sandığı Freidman "hoca"sının Türkiye'nin ekonomik yapısı hakkında hiç mi hiç bilgisi olamdığı ortaya çıkıyor. Güneş gazetesi muhabirinin bilgisine baş vurmak için gönderdiği mektuba "Türkiye hakkında bilgisi olmadığı için bir şey söyliyemeyeceği" şeklinde cevap veriyor Friedman. (Güneş gazetesi 14 Mart 1982) işte kraldan çok kralcı olan "yılın adam"larının çok şey yaptıklarının aslında hiç bir şey yapmadıklarının bir ispatı.

Tüm dünyada ne yapacaklarını şaşırmış durumdalar hakim sınıflar. Ne emperyalist manyaklar; ne kompradorlar ne de feodal artıklar, hiç biri ama hiç biri; kurtulabilmiş değiller. Bu çırpındıkları gömüldükleri bataktan, kurtulacakları da yok.

Çırpınacaklar. Takii batakta yok olana kadar. Taki kendi yarattıkları ve kendilerinin battıkları bataklık dünya işçileri ve ezilen halkları tarafından kurtuluncaya dakar.

— KAHROLSUN ASKERİ FAŞİST DİKTA!

— KAHROLSUN EMPERYALİZM SOSYAL EMPERYALİZM!

— YAŞASIN BÜTÜN DÜNYA İŞÇİ—LERİNİN VE EZİLEN HALKLARININ DEVRİMCİ MÜCADELESİ!

—YAŞASIN PROLETARYA ENTER—NASYONALİZMİ!

KÜRDISTAN YENI GÜNE KARANLIKTA GİRDİ
CEJNA NEWROZ CEZNA KÜRDISTAN
-YENI GÜN BAYRAMI KÜRDİSTAN BAYRAMI-

Nice acılar içinde girildi 21 Mart'a,

Bir ulusun yok edilmeye çalışıldığı bir bölgede (Türkiye, İran, Irak, Suriye'de) acılar daha bir katmerli idi. Bayramı bilmesi ve o bayramın kendini bayramınca yenilemesi en tabii hakkıydı o ulusun. Ancak bayramını tabii olduğu kadarıyla kutlayamıyordu. O ulus, ne Acem'di, ne de Afgan, Kürt Ulusu idi Bayramı yasaklanan. Hepsi acı içinde idi bu ulusların. Tek farkla ki: acı içinde idi Acemler ama kutlayabiliyorlardı bayramlarını. Acı içinde Afganlar ama kutlayabiliyorlardı bayramlarını. Ya Kürtler? Tek bir gün için bile olsa yarabiliyorlarmıydı acılarını orta yerinden? Özleyebiliyorlarmıydı karanlıkta YENİ bir GÜN'ü?

Düşleri bile yasaklanmıştı Kürtlerin. YENİ GÜN'e karanlıkta giriyorlardı. Katmerli acısı vardı üzerlerinden ezilen ulus olmanın, Yıl be yıl daha katmerleşiyordu acısı. YENİ GÜN'e acıyla başlamanın.....

Yasak yasağa, kentli, kürt'ün konuşması yasak, "ben ulusum" demesi, vatanını bilmesi yasak.

Hatırlayın kardeşlerim görenleriniz olmuştur belki. Tüm bu vahşetin temsilcilerinden Tercüman adlı Baykuş 13 Mart'ta Kürdistan adının Türkiye'yi tanıtan bir kitabın içindeki haritada geçmesini "gaflet" diye nitelendiriyordu. Ve hemen ertesi gün sıkı yönetim makamları hakkında kovuşturma açıyordu bu "gaflet"e düşenlerin.

Nasıl olurda adından bahsedilmesi "gaflet" olan, yerinin belirlenmesi suç olan Kürdistan'ın bayramı serbest olur? Bu mümkün mü? Bunu düşünmek süs biberinin bal gibi olacağını düşünmekle aynıdır.

Ancak tarihin akışı belli. Ne Newroz gece örtüsüyle saklanabilir nede daha nice yasaklar zinciri ile bağlı Kürt ulusunun yok edilmesi mümkün olabilir.

Ve yine ancak ne Newroz'u kutlamak ne dili özgürce konuşmak nede ulusal bağımsızlığı kazanmakla biz Komünistler yetinmeyeceğiz. Kürlerden, Türk'lerden. Laz, Arap, Ermeni, Çerkez'lerden yani çeşitli milliyetlerden Türkiye Halkının Demokratik Halk Devrimi mücadelesinde ve sonraları durmaksızın süren Sosyalizm ve sınıfsız topluma doğru yürüyüşte her YENİ GÜN'e el ele omuz omuza horon tepip kardeşlik şarkıları söyleyerek, zafer naraları atarak başlayacağız ve baharların taze kokularıyla dolup taşacağız.

İzmirden İKK okuyucusu.....

İKK OKUYUCULARINA....

Gerek burjuva basını gerekse devrimci basında güncelliğini her zaman koruyan Kadınlarımızdan bahsetmek istiyorum. Hemen şunu da belirteyimki burjuva basınında daha sık rastlıyoruz. Hem günlük siyasi gazetelerde hemde haftalık magazin dergilerinde.

Nasıl, Niçin, Neden bahsediyorlar? 20-2-1982 tarihli Milliyet gazetesinde bir kadının çocuğuna bakacak durumda olmadığından kiliseye bıraktığından söz ediliyor. Bir diğerinde fuhuş yaparaken yakalandığından. 19 Şubat 1982 tarihli Cumhuriyet gazetisinde ise Mamak Ceza evinde Açlık Grevine giden 99 kadın sanığın mahkemesinden bahsediliyor. Fakat neden bir ananın çocunğuna bakamadığını yada neden kendini satarak yaşadığını ve neden zindanlarda bile direniş yaptıklarını açıklamıyorlar. Bütün bunların sorumluları kimlerdir. Bütün bunların sorumluları bu pis köhnemiş düzenin kurucuları olan bir avuç kan emici sahtekardır.

Çünkü onlar ellerindeki bütün olanakları kullanarak kadını insan olarak değil mal olarak gösteriyorlar. Sözde kadın haklarını savunan diğer yanda bir sabun reklamı yaparken soyan, çorap reklamında bütün bir bacağı gösteren, öyle fayans reklamı yapılırken bile mutfak, odanın dışında banyoyu gösterirken çekici çıplak bir kadını küvetin içinde köpükler içinde gösterirler. Ve bu yolla milyonlarca kişiye kendi fikirlerini empoze ederler, belli bir ölçüde başarılı olurlar. Tüketici olan kesim çekici ve güzel olmak için reklamlardaki çorabı ciltlerinin yumuşak ve pürüzsüz olması için

sabunu almaya çabalar. Bunun yanı sıra erkeklerde ancak lüks, banyosu fayanslı olan evler, o "güzel" ve "çekici" kadına sahip olacağını sanır. Buna çabalar, başka şey düşünmez.

Ve sonra gazetenin birinde falanca artistin falanca reklam için milyonlar kazandığından bahseder. Bütün bunların sonucunda fuhuş yapan kadınların sayısında artma olur. Çünkü ekonomik bunalım sonucunda gazetelerdeki ilanlara aldanarak evini terk edenlerin hemen hepside artist hevesindeki genç kız ve kadınlarımızdır.

Fakat bütün bunlara rağmen ne yöneticiler gerçek yüzlerini gizlemeyi başarıyorlar, ne de kadınlarımız gerçekleri görmemeyi. Çünkü ekonomik bunalım her geçen gün hızla artmaya devam ediyor.

Günaydın gazetesinde Turgut Özal ekonominin düzeldiğinden bahsederken aynı gazetede eşlerini ekonomik bunalım nedeniyle fuhuşa zorlayan erkeklerin resimleri, kendi kendileriyle alay edercesine boy gösteriyordu.

Bu pis düzene göre kadın ne kadar şık ve güzel giyinip makyaj yaparsa o kadar çok beğenilir. Bu fikir yer eder kadının beyninde . Yiyeceğinden, yakacağından kısıntı eder, özendiği giyecek ve makyaj malzemeleri almayı çabalar.

Ne zamana kadar başarabilir, ne zaman kadar gerçeği görmemezlikten gelir. Esasen bu gerçeği de burjuva yayın organı olan TV veriyor: Eti Burçak büskivi reklamında köylü bir kadının kepekli unu nasırlı elleriyle yoğurmasından ve fırında pişirmesinden sonra, büsküvi şekliyle birde bakıyoruz tırnakları ojeli oldukça zarif ve ince bir el büsküviyi boyalı dudaklarına götürüyor.

Emek veren nasırlı eller, ekmeği yiyen ise ojeli tırnaklar.

İşin ilginç tarafı kadın hakları diye safsata edenlerin çoğunluğunu burjuva hanımların teşkil etmesi oluyor. Peki hangi amaçlarla bir takım dernekler kuruyorlar? Bu derneklerde hangi sorunları tartıyorlar? Kadınların köle gibi alınıp satılmasını mı? Ucuz işgücünü mü? Dünyadaki en iğrenç yola baş vurarak kendilerini satarak yaşamlarını sürdürmek mecburuyetinde kalmalarını mı? Yada en ağır işlerde çalışırken bile hiç bir güvencesi olmayışını mı tartışıyorlar? Hayır. Onlara göre bütün bunların sorumlusu kendileridir. Okusaydılar. Yada iğrenç insanlar olduklarından kendilerini satıyorlar. Oysa bütün bunların toplumsal birer sorun olduğunu görmek işlerine gelmiyor.

Benim burada bahsetmek istediğim günümüzde sayıları her geçen gün artan ağır işlerde çalışıpta hiç bir güvencesi olmayan emekçi olan fakat emeğinin değerini alamayan kadınlarımız! Evet, çoğunluğu gecekondu bölgelerinde yaşam şartlarının son derece zor olmasının yanı sıra sabah altıdan akşam yediye kadar ev temizliği yapan. İşten gelir gelmez dinlenmeden mutfağa girip çocuklarına yemek hazırlayan kadınlarımız. Dizleri taş silmekten nasırlanmış elleri su içinde zarifliği ve inceliğini kaybetmiş kadınlarımız. Günde 12-13 saatlik çalışmaları karşılığında ellerine 600-700 lira sadaka verir gibi ücret tutuşturuveriyorlar, kürklü kadın hakları savunucuları. Üstelik bu ağır çalışma şartlarının yanı sıra devlet hiç bir güvence vermemektedir.

Temizlik işlerinde çalışan kadınlarımız güçleri tükendiği zaman sonları ne olacak onlara kim bakacak? İşte bu sorular hepsini de karamsarlığa götürüyor. Çünkü yarınlarının güvencesi yok.

Fakat bir gün nasırlı elleriyle mutlu bir yarın kuracaklarını anlayacaklar. Yol uzak değildir. Kurtuluşlarının gelişi güzel kurulmuş sözde kadın hakları savunucularının asıl amaçlarının gazete ve dergilerde boy boy resimlerinin çıkmasını amaçlayan sosyete hanımlarının ne derece emekçi kadınların sorunlarını ciddiye aldıklarını anlayacak ve emekçi kadınların asıl proletarya partisi önderliğinde örgütlenmeleri gerektiğini kavrayanların safında yer alacaklar.

Çünkü emekçi kadınların sorunları devrime bağlıdır.

Devrimler Olmadan Kadınlar Kurtulamaz; Kadınlar Olmadan Devrimler Olmaz. Nitekim bunu kavrayan analarımızın, bacılarımızın sayısı oldukça fazladır. Süt emen bebekleriyle hücrelerde olan. Mamak işkence hanelerinde, pis, iğrenç, köhnemiş düzene karşı mücadele veren, direniş destanları yaratan analarımız, bacılarımız. Ne işkence, ne zindan nede ölüm korkutuyor yiğit kadınlarımızı. Zindanlarda olmalarına rağmen meydan okurcasına açlık grevine başlıyorlar.

Bir çok şeyi gizlemeyi başaran burjuva basını bile bunu gizleyemiyor. Nasıl gizlesin ki. Bu direnişler zindanların duvarlarını yıkmış, parmaklıklarını kırmış, eksik etek, saçı uzun aklı kısa diyenlere parmak ısırtmış, gözlerini yaşartmıştır.

Kadınlarımız bunu başardığına göre yarın, bu düzene yoldaşları ile omuz omuza mücadele vererek son vermeleri yakındır. Bunun korkusu şimdiden tutuşturmuş generallerin paçalarını.

Emekçi kadınlarımızın haklı davaları için verdikleri mücadeleyi yürekten destekliyoruz. Bunun yalnızca sözde kalmaması için de bütün analarımızı ve bacılarımızı mücadelemize davet ediyoruz!

İKK OKUYUCUSU
Bir Emekçi Bacı.....

SAĞLIK HAFTASI ÜZERİNE:

Önümüzdeki..... tarihleri arasında Sağlık Haftası olarak kutlandı. Türkiye halkının önemli sorunları, sağlık sorunu mevcut iktidarlar tarafından nasıl geçiştirildiğini patron-ağa devletinin bu konudaki politikasının ne olduğunu gözler önüne sermek, bizim için bir görevdir.

Her şeyden önce sağlık sorunu ülkenin toplumsal-ekonomik yapısından ayrı ele alınamaz. Mevcut durum iktisadi sosyal gelişmeyi dengesiz kıldığından, sağlık sorunuda dengesizlik gösterir. (Burada sözü edilen dengesizlik, tesis, doktor, hastahane, aletler, ilaçlar vb...Lerinin dağılımıdır.) Bu bariz farklılık ülke gerçeğinin ülkenin yarı-sömürge, yarı-feodal gerçeğinin bir yansımasıdır.

Toplumun zorunlu gelişme yasaları kapitalist üretim ilişkilerini açığa çıkarınca geçmiş dönemin eğemen sınıfları burjuvaziyi, ezilen sınıflar ise farklılaşarak proletaryayı oluşturuyordu. Kendi mezar kazıcılarını yaratan burjuvazi neden proleterlerin yaşamasına izin verir. Çünkü bu ölümcül mücadelede burjuvazi sermayelerini arttırıp göbeklerini şişirmesi için proletaryaya ihtiyacı vardır. Ve burjuvazi proletaryanın emeğine, alın terine, göz nuruna el koyan ve ancak onların yaşaması için gerekli olan ücreti verir. Bu koşullar altında çalışan emekçiler yetersiz beslenme, sağlık koşullarına uygun olmayan evlerde (deyim yerindeyse kümes gibi gecekondularda) yaşantısını sürdürürken sağlıklı kalacağını ummak sadece iyimserlik olacaktır.

Bundandır ki ömrünün yarısını yaşamadan hastalıklar yol arkadaşı olmakta, kimisi mideden, böbrekten vs... her tip hastalıklarıyla hastahane kapılarında ömür çürütmekteler.

Ülkemizin yarı-sömürge, yarı-feodal yapısından dolayı halkımızın büyük bir bölümü köylerde yaşamaktadır. Ve çoğu köylerde bırakılm doktoru ebe görmek yöre halkı için bir mutluluktur. Bu yörelerde hastalar doktora gelebilmek için uzun yollar katederek en yakın kasabaya veya şehre gelmekteler. Bu kış şartlarında özellikle yolların kapalı oluşları nedeniyle de sedyelerde taşınmaktadırlar.

Patron-ağa devletinin bu konudaki sağlıklı politikası birincisi: bir taraftan sağlık emekçilerinin sömürüsü. İkincisi: diğer yandan ise sağlık kurumlarının yetersizliği ve bunların nedenlerini açıklamadan anlıyamayız.

Tüm kanunları kendilerinin rahatı için çıkaran komprador burjuvazi ve toprak ağalarının temsilcileri sağlık emekçilerinin sorunlarını çözücü nitelikte bu güne kadar hiç bir yasa çıkarmamışlardır. Ecevit hükümeti döneminde tam gün yasası olarak bilinen kanunla göstermelik bir ücret artışına gidilmiş (ki bu bile tüm sağlık kesimini kapsamıyordu.) ama daha sonra gelen AP iktidarı döneminde o dönemin sağlık bakanı tam gün yasası komünist ülkelerde olur diyerek bu yasanın ortadan kaldırılmasınö ön ayak olarak göstermelik ücret artışlarınıda geri aldılar. Bu gün Türkiye'deki mevcut 16 000 uzman hekimden ancak 1909'u devlet hastanelerinde görev yapmaktadır. Geri kalan sağlık personelinin sorunlarıda günümüzde daha da artmıştır. Güç şartlarda çalışan bu kesim çıkarılan idari yasalarla da adeta kışla hayatı yaşatılmaktadır.

Halkın temsilcisi olduğunu halk için geldiklerini söyleyenler sağlık hizmetlerinin halka götürülmesi konusunda ne yaptılar? Daha yukarıda eğemen sınıflar için insan sağlığının ne anlama geldiğini kısa da olsa belirtmeye çalıştık. Patronlar, ağalar için çalışanlar yıpranan bir

makina gibidir. Zamanı gelince atılacaklardır. İşte bu mantıkla hareket eden eğemen sınıflar kitlelerin sağlıklı yaşamasını ciddiye almazlar. Nitekim yıllardır süren çalışmalar bu politikanın sahtekârlığını açığa çıkarmaşlardır. Bu gün mevcut hastahanelerin çoğunda yeterli hekimin yanında, tesisat, ameliyathaneler, acil ihtiyaçlar vb... yoktur. Hastane kapılarında bekleyen adeta ömür tüketen halkımız röntgenine ilacına, sırasına kadar her şeyine para ödediği halde yine zamanında tedavi görememektedir. Yatak sayısı talebin çok altındadır. Çok ağır hastalar bile bu durum karşısında ayakta tedavi (!) uygulanmaktadır. Ülkenin yarı-sömürge, yarı-feodal yapısından dolayı sağlık sorunu dengesizdir dedik. Bu saydıklarımızdan farklı olarak güneye ve doğuya gidildikçe sağlık hizmetlerinin daha ilkel bir tarzda yürütüldüğünü görebiliriz. Mevcut hastanelerin çoğunda pratisyen hekimler görev yapmaktadır. Yeterli araç gereç yoktur. Ameliyathanelerde en basit cerrahi müdahaleler bile büyük bir riskle yapılmaktadır. Bu tür hastalar ameliyat olabilmek için ya Ankara'ya yada İstanbul'a gelmek zorunda bırakılmıştır. Sağlık hizmetlerinin büyük palavralarla halkın ayaklarına götürdüklerini söyleyenler halkımızı taciz etmekte, büyük kentlere gelenler ise varını yoğunu satmakta borç altına girmektedirler. Ameliyatlar büyük paralar karşılığı olmakta, parayı bulamayanlar tedavi görememektedirler. Buda onların sağlık hizmetleri parasızdır yollu yalanlarının bir örneğidir. Sigortalı olanlar için durum daha da farklıdır. Sağlık hizmetlerini görme adı altında alınan paralarla bir nevi halkı dolandıran hakim sınıflar sigortalıların ve bakmakla yükümlü oldukları ailelerinin tedavilerini tam yapamamakta hasta fazlalığı karşısında çalışmayan bir çok hekimde Aspirin (!) tedavisi uygulamtadır.

Tüm bu giderlerin çalışanlar tarafından ödenen SSK hastaların ilaç parasının % 20'sini almaktadır. Bunun yanında gözlük, diş yapımı vs... gibi giderlerin parasını cebinden ödetmektedir.

Yukarıda değindiğimiz ve ülkenin sağlık meselesinin nasıl bir keşmekeşlik içinde olduğunu örneklemeye çalıştık. Bu gün ülkemizde bir doktora iki binin üstünde hasta düşmektedir. Bu oran kırsal kesime gidildikçe 6-7 bine çıkmaktadır.

Bunun yanında ülkemizde büyük bir ilaç sömürüsü vardır. Komprador burjuvazi hastalık simsarlığı yaparak milyonlara milyon katmaktadır. İlaçlar yılda iki üç kez zam görmektedir. Saydıklarımızın bitmeyeceği açıktır. Bunların nedeni Komprador patron ağa düzeni dir. Suçludurlar ve halkımızın sağlığının düşmanıdırlar Diğer sorunlar gibi sağlık sorunun köklü çözümü Demokratik Halk Devrimiyle olaçaktır. Demokratik Halk Devrimine Önderlik edecek biricik önder güç saflarında YERİNİ AL, OMUZ VER!

—SAĞLIĞIMIZIN DÜŞMANI KOMPRADOR PATRON AĞA DEVLETİDİR!

—SAĞLIK SÖMÜRÜSÜNE KARŞI MÜCADELE EDELİM!

İSTANBUL'dan Sağlık Emekçileri.....

İKK OKUYUCULARINA

Aşağıdaki İKK'muzu sürekli alıp okuyan bir HK taraftarı devrimciyle yapılan röportajı okuyacaksınız.

Bizler Ankara'dan TKP/ML taraftarı olarak İKK'nın bütün şartları zorlayarak diğer halk güçleri içinde olan devrimcilere de ulaştırmaya çalışıyoruz. Bu gün sayısal olarak, İKK'nu düzenli olarak verdiğimiz bu devrimciler 100 civarındadır. Bu elbette azdır. Günümüzün bu zor şartlarında her şeye rağmen çıkabilen İKK'nu en geniş kitleye götürebilmek bizlerin en önemli görevlirenden biridir. Çünkü İKK dışında çıkan devrimci bir yayın yok sayılır. Bu nedenle İKK'nu salt partimizin sahip olduğu tabana ve kitleye götürmekle sınırlandırmak, bununla yetinmek devrimci sorumluluğumuzun gerektirdiği görevini yerine getirmiş sayılmayız. Bizler bu sınırıda aşıp ellerine hemen hemen hiç bir devrimci yayın organı geçmeyen diğer halk güçlerinden olan devrimcilere ulaştırabilmeliyiz Onların bu alandaki ihtiyaçlarını karşılamak biz komünistlerin görevidir. Bizler bölgemizde bu sorumluluk anlayışı içerisinde hareket ederek bu gün 100 olan okuyucu arkadaşların sayısını yarın dahada fazlalaştırarak İKK'yı bu devrimci arkadaşlara ulaştıracağız.

S—1 İKK'nun bu şartlarda çıkmasını nasıl karşılıyorsunuz?

C— Bu şartlarda devrimci yayın olarak çıkması devrimciler için büyük başarıdır.

S—2 Sizce bunun olumlu yönleri nelerdir?

C— Halkın, cuntanın karşı-devrici ideolojik saldırılarına karşı göğüs germesi, halk ve devrimciler için büyük bir yararı vardır.

*Devrimci yayın olarak bu zor şartlarda bir devrimci gazete olan İKK'nın çıkması, devrimcilerin bu şartlarda mücadele etmesi aynı zamanda halka ve HK taraftarı olarak bize iletilmesi, aynı zamanda İKK'nun bizim bu konulardaki düşüncelerimizin sorulması aynı zamanda eleştiriye açık olması halkın birliği ve devrimci mücadele için güç kaynığı olmaktadır.

*Türkiye'de ve dünyada tüm siyasi olaylardan halkın ve tüm devrimci, demokratların ufkunu aydınlatıyor. Almamız gereken tavrı açıkça koyuyor.

*Olumsuz yanlarını görmedim. Eğer İKK elime geçtikçe olumsuz yanları gelişirse eleştiririm.

S—3 Siz H.Kurtuluşu sempatizanı olarak eğer yayınınız çıkıyorsa bize yayınınızı verebilirmisiniz?

C— Yayın olarak çıkmıyor, bir takım broşür çıkıyor. Çıktığı ölçüde size verebilirim. (AEP 8. Kongre sunuluş raporundan bir bölüm alınarak çıkarılan bir broşür çıktı. —Bizim notumuz—)

S—4 Eğer yayınınız çıkmıyorsa İKK'nu tanıdığınız devrimci, demokrat ve sizin taraftar olan kişilere iletebilirmisiniz?

C— İKK'nu elime geçtiği ölçüde taraftarım kişilerle birlikte okuyoruz yada veriyorum. Eğer diğer devrimci ve demokrat kişilere rastlarsam tanıdığım ölçüde iletirim.

S—5 TKP/ML Halk güçleri içinde gördüğü siyasi teşkilatlara eylem birliği olarak önerisi var. Sizin bu konuda düşünceleriniz nedir?

C— Ben HK sempatizanı olarak böyle bir eylem birliğini doğru buluyorum. Yanlız bizim HK olarak bir tavrımız yok. Onun için benim bu konuda eylem birliği bu şartlarda gerçekleşeceğini sanmıyorum. Aynı zamanda şimdilik HK olarak tavrımız olmadığı için katılmıyorum. Eğer siyasetim bu eylem birliği üzerine kararı olumsuz olursa bunun için karşı çıkarım, tavrım eylem birliği olması yanındadır. Neden olumsuz olduğu konusunda beni ikna etmelerini isterim.

S—6 HK sempatizanı olarak HK siyasetinin tavrı nedir? Bilmiyorsanız sizce ne olmalıdır?

C— Henüz tavrı yok. Eylem birliği gerçekleşmesi yönündedir düşüncem.

Ankara'dan HK taraftarı
bir İKK Okuyucusu.....

YOLDAŞLAR

Faşizmin azgın saldırılarının gittikçe yoğunlaştığı bu dönemde gazetemiz İKK'nun çıkması gerçekten küçümsenmeyecek büyük bir başarıdır. Bu başarıları daha da iyileştirmek biz İKK okurlarının her türlü yardımıyla olacaktır. Yani öneri— ELEŞTİRİ-ÖZELEŞTİRİ lerimizle. Bu amaçla kaleme almış olduğumuz bu yazıda bir çok hata ve zaaflarımızın olması kaçınılmazdır. Fakat biz devrimciler hata ve zaaflardan korkmadığımız için hatalarımızı gören ve acımısızca eleştiren yoldaşlara her zaman saygıyla karşılarız. Biz şahsen bu gayedeyiz. Hareketin olduğu yerde hata var demektir. Dolayısıyla hatalar kaçınılmazdır. Önemli olan hatayı ve nereden kaynaklandığını tesbit etmektir. Çünkü bazı yoldaşlarmız (gerekirse örnek verelim) bir hatalı tutum karşısında "tamam kardeş sen haklısın, ben hatalıyım" demekle yetiniyorlar ki bu kelimenin kendisi de hatalıdır. Önemli olan hatanın, hingi nedenlerden ötürü, hangi hastalığa bağlı olduğudur. Eğer bu tesbit edilmezse hataların kaynağı bulunmadığı için ister istemez devam eder. Sonuçta özelinde kişiye, genelinde partiye ve halka zarar verir. *Devamı sf. 10.*

SANAT

GELECEK GÜNLER AYDINLIK OLACAK SEVGİLİM

Gelecek günler aydınlık olacak sevgilim
Ezmeyecek kimse kimseyi
Sömürmeyecek kimse kimseyi
Renginden, cinsinden, dilinden ötürü

Gelecek günler aydınlık olacak sevgilim
Çocuklarımız
Canımız, ciğerimiz, umudumuz, özlemlerimiz her şeyimiz.
Dolaşmayacaklar böyle
Yarı aç, yarı tok, yalın ayak sokaklarda
Bir parça ekmek kırıntısı için
Karıştırmayacaklar çöpleri
Öldürülmeyecekler analarının karnında
Düşmeyecekler daha oyun çağlarında
Patronun ağına
Kitap tutması gereken eller
Yük taşımayacaklar

Gelecek günler aydınlık olacak sevgilim
Kadınlar,
Kadınlarımız, analarımız, bacılarımız
Alınıp satılmayacaklar bir mal gibi
Analar, analarımız
Yüzlerindeki her çizgi bir acının ifadesi olan
Yola yola başlarında saç kalmamış
Döve döve bağırları çürümüş
Yaş yerine gözlerinden kan akıtan analarımız
Ağlamayacaklar gelecekte
Ama hayır analar ağlar
Yapısındadır onun ağlamak
Ağlamadan edemez
Gelecekte bu kez sevinçlerinden ağlayacaklar

Gelecek günler aydınlık olacak
Sevgiler böyle umutsuz olmayacak
Şimdi aşk deyince
Herkes izdırap ve gözyaşı anlıyor
Sevgiler yalan
Bu bakışlar, bu gülümsemeler
El ele gezmeler, hepsi yapmacık
Sevgiyi yozlaştırmışlar sevgilim
Her şeyi sömürdükleri gibi
Duyguyuda sömürüyorlar
Gelecekte sevgiler
Böyle umutsuz, böyle karşılıksız olmayacak
Aldatmayacak sevgililer birbirlerini
Yurdumuzun çiçekli bahçelerinde
Sevgililer yürüyecek el ele
Mutlu ve aydınlık ber geleceğe doğru

Gelecek günler aydınlık olacak sevgilim
Yiğitler, özgürlük aşığı yiğitler
Yorulup düşmeycekler hain karanlıklarda
Girmeyecekler mapus damlarına
Genç yaşlarında, daha varamadan yaşamanın tadına
Daha almadan muradını
Daha değmeden elleri sevdiğinin ellerine
Kapatılamayacaklar demin parmaklıklar ardına
Yiğitler yürüyecek kol kola
Yiğitler ki elleri kan yüzleri kan içinde
Hafiften uzamış sakalları
Çatık kaşları ve gözlerinde zafer pırıltıları
Yorgun ama dinç
Türkü söylüyorlar hep bir ağızdan
Sesleri yankılanıyor dağlarda, kaplıyor gökyüzünü
Diri, dokunaklı, gür.....

Gelecek günler aydınlık olacak sevgilim
Ama kolay olmayacak yırtmak karanlığı
Aydınlığın gelmesi için meşale olup yanmak gerekir
Bu bizim görevimiz, senin, benim hepimizin
Zor ve güç
Ama o kadar da
"Şerefli ve Onurlu"

Acı düşer çimene
Gece ayazında.
Çiğ bilmez
Yeşil açmaz çimen
Kandır rengi
KÜRDİSTAN'ın

Gece çökmüş
Zindanda YENİ GÜN
Kaya altında adı
NEWROZ gizdir yüreğinde
KÜRDİSTAN'ın

Yasak bahar
KÜRDİSTAN'da
GÜN ağarmadı ki
Olsun YENİ
Gece bela başına
KÜRDİSTAN'ın
Yurtsuz Kürt
KÜRDİSTAN'da

Acı,
Sinmiş ismin dek
Köyümün
Aç var:
Kâh'da, Narince'de
BIRÇIYAN
Yazı var Cizre, Dicle'de
BİDAR
Fukara var:
Beşiri oğuz'da
FAKİRAN
Çöl va:
Şırnak, Kızılsu'da
BİAVA
Yıkıntı var:
Hilvan, Merkez'de
MALVİRAN
Cemi var:
Acıların Kürdistan'da
EL AMAN
HALLER YAMAN

KAZANILACAK DÜNYANIN ÇIKIŞINA DAİR:

Selam kazanılacak dünyama;
Selam yeni sese,
Selam kara bulutların arkasından
Pırır Pırıl işmar eden
Kıpkızıl güneşe,
Selam, kazanılacak dünyama
Selam Dergime.

ÖNERİLERİM

1— İKK'nda her ay bir makale şeklinde örneğin: ekonomi-politik analiz edilerek yazılabilir.

Mesela: artı-değer, arz-talep, üretim araçları-üretiçi güçler nedir? Bu çok önemlidir. Gazetemiz işçilerin can alıcı önemli sorunlarını çözmezse büyük bir işçi kitlesi kaybına neden olur. Bunun yanı sıra sendikalar nedir? Niçin kapatıldı? Fabrikalarda çalışma tarzı.

Politik olarak: Devlet, sınıf, parti, emperyalizm, faşizm, kemalizm (bu dönem çok önemlidir) uzun bir program temelinde her ay bir köşesi bir yoldaşa görev olarak verilip yerine getirilebilinir.

2— Bir köşesi yiğitçe mücadeleyle dolu bazı romanlara da yer verilebilinir.

3— Yurttan, Dünyadan haberler başlıklı bir bölüm olmalı, bu bölümde özelinde Partimizin eylemleri, genelinde komünist partilerin eylemleri, bir de faşist devletlerin devrimcilere karşı mücadelelerini kısa ve öz haber veren bir bölüm.

4— Sanata, edebiyata daha geniş bir şekilde yer verilmelidir. Örneğin yeteneği olan yoldaşlar (roman, öykü, fıkra, şiir, sinama) üstüne yazılar yazıp proletarya kültürünün propagandası yapılabilir.

5— Devrimci ahlak, burjuva ahlak üzerine yazılabilecek yazıları yer verilmelidir.

6— Devrim ve Parti şehitleri için imkanlar ölçüsünde özel sayı, ek, hayatlarını mücadelelerinin iyi kavranılması bakımından çok önemlidir. Fakat bu önerilerim uzun vadede ele alınacak olan, bir kısmı ise şu anda yapılmak suretiyle olabilir.

Baştarafı sf. 9.